

holbene i Skolehuset eller i dets nærmere Om-
givelse, idet der kan opstaae Spørgsmaal om,
hvorvidt det er rigtigt der at ansætte en
Lærerinde af en vis Alder og af en vis Livs-
stilling. Lovens Anvendelse vil kræve, at
Skoledirectionen virkelig betragter sin Med-
virkning i denne Sag som noget Mere end en
Form, og ikke anseer sig indskrænket til at mod-
sætte sig det absolutte Gale og Urigtige, der
kunde bringes i Forslag.

**Ministeren for Kirke- og Under-
visningsvæsenet:** Ja, jeg lægger ganske
vist ligesom den sidste ærede Taler en betydelig
Vægt paa de Ord: „Med Skoledirectionens
Billigelse“, der findes i Lovforslaget. Jeg
betragter ikke denne Skoledirectionens Billigelse
som en Form, men troer, at man gennem den
vil kunne have den fornødne Control med, at
Lærereinder kun ansættes, hvor de virkelig bør
og uden Skade kunne ansættes. Hvis ikke de
nævnte Ord havde staaet i Lovforslaget, vilde
jeg ikke have været istand til her at afgive den
Erklæring, at jeg kan tage imod Lovforslaget,
saaledes som det er kommet hertil fra det an-
det Thing, og at jeg indstændigt troer at burde
tilraade det høie Thing ikke at gjøre store Foran-
bringere i Lovforslaget. Hvad angaaer den Sætning
i detses § 3, at „de, der beffilles til Lærereinder,
skulle for vedkommende Skolecomission have
godtgjort deres Duellighed“, da lægger jeg den
Betydning i samme, at denne Duellighed kan
godtgjøres derved, at der foreviges en Examens-
attest; jeg troer ikke engang, at Bestemmelsen
kan forstaaes anderledes. Ved Siden deraf
kan Duelligheden ogsaa godtgjøres paa anden
Maade, men § 3 kan efter min Mening ikke
forstaaes saaledes, at det skulde være Skolebi-
rectionens Sag, naar en Lærerinde fremviser
en Examensattest, da at foretage en ny Examen
med henbe. — Den høierverdige Landsthings-
mand for 5te Kreds (Vindeshøll), for hvis
Budsigt i Skolevæsenet jeg naturligvis fuld-
stændigt maa høre mig, har, som det forekom-
mer mig, ikke opfattet Lovforslaget ganske rig-
tigt. Jeg troer, at han har seet paa det med
et for ængsteligt Blik, naar han har kunnet
anse det for rigtigt at udtale, at det gaaer ud
fra den Forudsætning, at det er ligegyldigt, om

man ansætter Lærere eller Lærereinder til Dør-
nens Underviisning. Jeg troer, at den høi-
ærværdige Taler i saa Henseende nærer en
Frygt, som ikke er begrundet. Han udtalte
ligeledes, at Motivet til, at Regjeringen havde
forelagt nærværende Lovforslag, fra Begyndel-
sen af havde været Hensynet til et Løfte, der
var givet Lærereinder, der havde underkastet sig
Examen, om, at de skulde kunne faae Ansættelse,
et Løfte, der var givet dem i Bekjendtgjørelsen af
16de Novbr. 1859. Det er nu ganske vist, at
dette ogsaa har været et af mine Motiver til
at indbringe Lovforslaget, men det har dog ikke
været det væsentligste. Mit væsentligste Motiv
til at fremkomme med Lovforslaget, saaledes
som det blev forelagt i det andet Thing, var
en levende Overbeviisning om, at det vilde
være helbdigt og godt, navnlig for Kjøbstæder-
nes Vedkommende, om de to Kjøb bleve un-
derviste i forskjellige Skoler; jeg havde ved
Siden deraf en fuld og fast Overbeviisning
om, at Lærereinder kunde virke til megen Vel-
signelse paa Pigeboern. Jeg troer, at den Er-
kjendelse mere og mere er gaaet op ogsaa for
Skolemænd, og da særligt for Skolemænd her
i Kjøbenhavn, at Lærereinder have virket over-
ordentligt godt og paa en saadan Maade, at
man maatte ønske, at det blev almindeligt og-
saa i Kjøbstæderne at benytte Lærereinder. —
Der er i § 13 i Loven af 8de Marts
1856 en Bestemmelse, som siger, at det halve
Antal af Lærerne skal sættes paa høist Gage
og den anden Halvdeel paa den lavere Gage.
Nu var der flere Kjøbstæder, hvor man havde
en stor Tilbøielighed til at gaae ind paa at
ansætte Lærereinder og derved at forøge Lærer-
kræfterne udover det Tal, der allerede var til-
stebe. Men, naar jeg nu sætter, at en saadan
Th, der havde Tilbøielighed til at ansætte 2
Lærereinder foruden sine Lærere, f. Ex. havde
12 Lærere, saa kom man der let til at anstille
den Betragtning: „Naar vi ikke blot skulle
bringe det Offer, at Lønne to Lærerepersonlig-
heder mere, men endvidere, som en Følge deraf,
skulle lade en af vore Lærere rykke op paa høiest
Gage, da bliver Byrden os for stor.“ Man
skræmmedes derved tilbage fra at udføre, hvad
man ellers kunde have været tilbøielig til.
Det var derfor, at jeg egentligt paatænkte ved